EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 04.09.2002
KOM(2002) 486 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean perustamisesta

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA JA TAVOITTEET

1. Työterveyttä ja työturvallisuutta koskevien yhteisön toimien oikeusperustana on perustamissopimuksen 137 artikla. Se on tällä hetkellä yksi unionin sosiaalipolitiikan tärkeimmistä ja kehittyneimmistä aloista.

   Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden parantaminen on ollut yksi yhteisön politiikan pysyvistä huolenaiheista jo vuodesta 1952, jolloin Euroopan hiili- ja teräsyhteisö perustettiin. Rooman sopimuksen myötä aihe on laajentunut kattamaan kaikki alat.

   Alan merkitys otettiin kuitenkin huomioon selkeästi vasta 1970-luvun loppupuolelta lähtien, jolloin ryhdyttiin laatimaan johdonmukaista lainsäädäntöä, jonka kruunasi vuonna 1989 hyväksytty neuvoston puitedirektiivi 89/391/ETY[1].

   Vuosina 1978–2000 laadittiin ja pantiin täytäntöön neljä yhteisön toimintaohjelmaa työterveyden ja työturvallisuuden alalla. Komissio hyväksyi hiljattain asiakirjan, jossa esitetään suuntaviivat alaa koskeville yhteisön tuleville toimille. Asiakirjan perustana käytettiin komission tiedonantoa *Työn ja yhteiskunnan muutoksiin sopeutuminen: Yhteisön uusi työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2002–2006*[2].

2. Komission apuna lainsäädäntötyössä ja yhteisön työterveys- ja työturvallisuuspolitiikan täytäntöönpanossa toimii tällä hetkellä seuraavat neljä komiteaa:

   – työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea, perustettu 27. kesäkuuta 1974 tehdyllä neuvoston päätöksellä 74/325/ETY[3]

   – kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvä neuvottelukunta, perustettu 9. heinäkuuta 1957 tehdyssä neuvoston päätöksessä[4] tarkoitetuilla 6. syyskuuta 1956 pidetyssä neuvoston 36. istunnossa ja 9.–10. toukokuuta 1957 pidetyssä neuvoston 42. istunnossa tehdyillä päätöksillä; neuvottelukunnan toimivalta ulotettiin koskemaan kaikkea kaivannaistoimintaa 27. kesäkuuta 1974 tehdyllä neuvoston päätöksellä 74/326/ETY[5]

   – johtavien työsuojelutarkastajien komitea (SLIC), perustettu 12. heinäkuuta 1995 tehdyllä komission päätöksellä 95/319/EY[6]

---

1 EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.
2 KOM(2002) 118 lopullinen, 11.3.2002.
3 EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15.
4 EYVL 57, 31.8.1957, s. 487.
5 EYVL L 185, 9.7.1974, s. 18.
6 EYVL L 188, 9.8.1995, s. 11.

– kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea (SCOEL), perustettu 12. heinäkuuta 1995 tehdyllä komission päätöksellä 95/320/EY[7].

3. Tiedonannossaan työturvallisuutta, työhygieniaa ja työterveyttä koskevasta yhteisön ohjelmasta (1996–2000)[8] komissio toi esiin, että olisi järkeistettävä neuvoston säädöksillä perustettujen kahden komitean – työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean ja kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan – toimintaa yhdistämällä nämä komiteat, vähentämällä niiden jäsenmäärää ja luomalla niille yhteinen sihteeristö.

Käynnissä olevan laajentumisprosessin seurauksena tapahtuva uusien jäsenvaltioiden liittyminen uhkaa lisätä huomattavasti näiden komiteoiden jäsenmäärää, ja tämä voi heikentää niiden toiminnan tehokkuutta.

Komission tiedonannossa yhteisön uudesta työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2002–2006 todetaan muun muassa, että "yhteisön lainsäädännön tehokas täytäntöönpano edellyttää komission ja jäsenvaltioiden viranomaisten tiivistä yhteistyötä" ja että "yhteistyö paranisi ja yksinkertaistuisi, jos kaksi neuvoa-antavaa komiteaa [---] yhdistettäisiin yhdeksi työterveyden ja työturvallisuuden neuvoa-antavaksi komiteaksi"[9].

Yleisesti ottaen viime vuosina työmaailmassa ja Euroopan yhdentymisessä tapahtuneet huomattava muutokset, erityisesti sosiaalipolitiikkaa koskevan pöytäkirjan sisällyttäminen Amsterdamin sopimukseen, sekä käynnissä olevan laajentumisprosessin avaamat uudet perspektiivit ovat pakottaneet tarkastelemaan kriittisesti ja rakentavasti neuvottelutoiminnasta saatuja kokemuksia ja tätä varten perustettuja elimiä Euroopan unionissa.

Tämä ehdotus neuvoston päätökseksi on osa näitä pohdintoja. Siitä on keskusteltu laajasti työmarkkinaosapuolten ja hallitusten edustajien kanssa neuvoa-antavassa komiteassa, joka on antanut lausuntonsa. Ehdotuksen mukaisella työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean perustamisella ja entisen neuvoa-antavan komitean ja pysyvän neuvottelukunnan perustamista koskevien päätösten kumoamisella pyritään luomaan laajemmat puitteet, joilla hoidetaan näiden kahden komitean nykyiset tehtävät ja järkeistetään niiden toimintaa.

2. EHDOTETTUJEN TOIMENPITEIDEN SISÄLTÖ JA PERUSTEET

2.1 Ehdotuksen oikeusperusta

Tämän ehdotuksen oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 202 artiklan toinen luetelmakohta, jonka mukaan neuvosto käyttää päätösvaltaa.

---

[7] EYVL L 188, 9.8.1995, s. 14.
[8] KOM(95) 282 lopullinen, 12.7.1995, s. 18.
[9] KOM(2002) 118 lopullinen, kohta 3.3.1.4.

2.2 Säädöksen oikeudellinen muoto

Työterveys- ja työturvallisuusalan luonne edellyttää kolmikantaista neuvotteluelintä Euroopan unionin tasolla. Sen ansiosta kaikki asiaan liittyvät tahot voivat käydä avointa julkista keskustelua alalla toteutettavan yhteisön politiikan suurten linjojen määrittelystä.

Tällaisen elimen on pystyttävä tarjoamaan teknistä ja poliittista osaamista sekä toteutettaessa erityisaloitteita yhteisön tasolla että arvioitaessa aloitteiden täytäntöönpanon vaikutuksia ja tehokkuutta jäsenvaltioissa.

Säädöksen, jolla työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea perustetaan, on näin ollen oltava neuvoston päätös jatkuvuuden, yksinkertaistamisen ja avoimuuden vuoksi. Neuvoston päätös takaa neuvoa-antavan toiminnan jatkuvuuden kolmikantaneuvotteluissa, jotka ovat jo osoittautuneet varsin toimiviksi sekä nykyisen neuvoa-antavan komitean että pysyvän neuvottelukunnan tapauksessa.

2.3 Soveltamisala

Tätä ehdotusta sovelletaan (*2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta*) kaikkiin yksityisiin tai julkisiin toiminta-aloihin.

Uusi komitea jatkaa nykyisen pysyvän neuvottelukunnan tehtävien hoitamista kaiken kaivannaisteollisuuden työterveys- ja työturvallisuusnäkökohtien osalta, ja sen toimivalta laajenee työntekijöiden suojeluun ionisoivalta säteilyltä, josta määrätään Euroopan atomienergiayhteisön Euratomin perustamissopimuksessa.

Suunnitelluissa toimissa otetaan huomioon nykyisen neuvoa-antavan komitean yleisluonne ja horisontaalisuus, joka on osoittautunut toimivaksi. Toimet ovat osa toimintamallia, jossa yksi neuvoa-antava taho käsittelee kaikkia työterveyden ja työturvallisuuden alalla esiin tulevia kysymyksiä, joihin Euroopan komissio voi joutua puuttumaan.

Tässä ehdotuksessa esitetään pysyvän neuvottelukunnan kaivannaistoiminnasta hankkiman asiantuntemuksen ja kokemuksen säilyttämiseksi, että kyseisellä alalla perustettaisiin pysyviä alakohtaisia työryhmiä (*johdanto-osan 9 kappale ja 6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta*).

Komissio katsoo, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua kaivos- ja kaivannaisteollisuuden alalla ei pidä aliarvioida. Komissio aikoo tämän ehdotuksen rinnalla vahvistaa alan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua.

2.4 Uuden komitean toimivalta

Päätöksen *2 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa* laajennetaan uuden komitean toimivaltaa niin, että se koskee kaikkien työturvallisuuteen, työhygieniaan ja työterveyteen liittyvien aloitteiden arviointia.

Tämä vastaa komission useaan otteeseen esittämään vaatimukseen, jonka mukaan työterveys- ja työturvallisuusnäkökohdat olisi otettava paremmin huomioon kaikessa yhteisön politiikassa, jos politiikan laatimisella tai täytäntöönpanolla on vaikutuksia työntekijöiden suojeluun liittyviin merkittäviin seikkoihin.

2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa annetaan uudelle komitealle tehtäväksi antaa lausunto kaikista yhteisön aloitteista, joilla on vaikutusta työterveyteen ja työturvallisuuteen.

2.5 *Yhteydet muihin komiteoihin ja Bilbaon virastoon*

Ehdotuksen tärkeimpänä tavoitteena on järkeistää neuvoa-antavia menettelyitä nykyisten komiteoiden osalta sekä yhdistää yhteisön työterveys- ja työturvallisuuspolitiikan määrittelyyn ja täytäntöönpanoon osallistuvien eri tahojen toiminta.

Tähän liittyen *2 artiklan 3 kohdassa* annetaan virallinen muoto yhteistyölle, jota jo tehdään epävirallisesti neuvoa-antavan komitean ja kahden teknisen komitean – johtavien työsuojelutarkastajien komitean SLICin ja kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean SCOELin – kesken. Vahvistetun yhteistyön muoto määritellään uuden komitean työjärjestyksessä, joka annetaan komission lausunnon perusteella (*8 artikla*).

Uuden komitean ja Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston välisistä suhteista säädetään *2 artiklan 2 kohdan g alakohdassa*, jossa virallistetaan nykyisen neuvoa-antavan komitean jo itse asiassa suorittama tehtävä eli lausunnon antaminen viraston työohjelmista.

2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa täsmennetään uuden komitean tehtävää tiedon levittäjänä: sen on tarkoitus täydentää viraston tiedotustoimintaa.

2.6 Komitean kokoonpano

Nykyisten kahden neuvoa-antavan elimen perustamista koskevien päätösten[10] mukaisesti työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavassa komiteassa on tällä hetkellä 90 ja pysyvässä neuvottelukunnassa 60 jäsentä. Uusien jäsenvaltioiden liityttyä muut seikat pysyvät ennallaan, mutta komiteoiden koko kasvaa suhteellisesti, mikä johtaa ylisuuriin rakenteisiin ja lisää tehottomuusriskiä.

Kahden nykyisen komitean yhdistymisen tuloksena syntyneen uuden komitean kokoonpanoa olisi muutettava, jotta voitaisiin varmistaa uuden neuvoa-antavan rakenteen moitteetonta toimintaa varten tarvittava joustavuus.

Päätösehdotuksen *3 artiklan 1 kohdassa* komitean kokoonpanoa muutetaan – päätökseen 74/325/ETY nähden – niin, että kullakin eturyhmällä on vain yksi edustaja jäsenvaltiota kohti tällä hetkellä säädetyn kahden edustajan sijaan.

2.7 Komitean rakenne ja toiminta

Nykyisen neuvoa-antavan komitean toimintaa säännellään vain kahdella oikeudellisesti rajoittavalla säädöksellä: 27. kesäkuuta 1974 tehdyllä neuvoston päätöksellä 74/325/ETY ja neuvoston 30. huhtikuuta 1976 hyväksymällä työjärjestyksellä[11].

---

[10] Etenkin päätöksen 74/325/ETY 4 artiklan 1 kohta ja 9. heinäkuuta 1957 tehdyn neuvoston päätöksen liitteenä olevan pysyvän neuvottelukunnan työjärjestyksen 3 artiklan ensimmäinen alakohta.

[11] Asiak. Lux/V/1900/76.

Komitean tuottamat tekstit (esimerkiksi 3. maaliskuuta 1989 annettu lausunto neuvoa-antavan komitean työskentelymenetelmistä ja 23. huhtikuuta 1997 esitetty työjärjestyksen muuttamista koskeva luonnos) eivät ole oikeudellisesti rajoittavia, ja niissä tehdyt kaikki muutokset ja/tai lisäykset edellä mainittuihin säädöksiin ovat mitättömiä, jos ne ovat ristiriidassa päätöksen 74/325/ETY säännösten tai työjärjestyksen kanssa.

Sekä päätöksessä 74/325/ETY (6 artiklan 4 kohdassa) että neuvoston 30. huhtikuuta 1976 hyväksymässä työjärjestyksessä (14 artiklassa) säädetään vain, että komitea voi perustaa työryhmiä.

Nykyisen käytännön mukaan neuvoa-antavan komitean toiminnan takaa kuitenkin rakenne, joka muodostuu kolmesta erillisestä eturyhmästä, joissa jäsenvaltioiden hallinnon, työntekijöiden ja työnantajien edustajat ovat järjestäytyneinä, erityisten teknisten kysymysten käsittelyä varten komitean perustamista työryhmistä sekä kustakin eturyhmästä tulevan viiden edustajan muodostamasta suunnitteluryhmästä, joka koordinoi komitean toimintaa.

Tällä päätösehdotuksella *(5 artikla)* pyritään ensisijaisesti virallistamaan, vahvistamaan ja hyödyntämään komitean järjestäytymistä eturyhmiin (jäsenvaltioiden hallinnon, työntekijöiden ja työnantajien edustajiin), sillä se on osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi vuosien mittaan.

Siinä säädetään myös, että kustakin eturyhmästä on nimettävä tiedottaja (jonka on oltava komitean jäsen) ja koordinoija. Nämä edustavat ryhmiään valiokunnassa, joka perustetaan pysyväksi elimeksi koordinoimaan komitean toimintaa.

Työryhmät täydentävät tätä rakennetta, ja niiden jäsenmääräksi vahvistetaan kolme edustajaa eturyhmää kohti (tällä hetkellä viisi) *(6 artiklan 4 kohta)*.

Lisäksi on tarkoitus säätää mahdollisuudesta perustaa pysyviä alakohtaisia työryhmiä käsittelemään eri alojen erityiskysymyksiä (*6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta*).

2.8 Päätöksentekomenettely

Ehdotuksessa säilytetään päätöksen 74/325/ETY 7 artiklassa vahvistetut äänestyssäännöt, joissa säädetään jäsenten ehdottomasta enemmistöstä, mutta ehdotuksen *7 artiklan 3 kohdassa* säädetään uuden komitean mahdollisuudesta käyttää nopeutettua päätöksentekomenettelyä (määritellään myöhemmin työjärjestyksessä). Tarkoituksena on parantaa tehokkuutta ja kykyä vastata nopeasti tiettyihin komission yksiköiden esittämiin pyyntöihin.

2.9 Jäsenten nimittämismenettely ja toimikauden pituus

Ehdotuksessa katsotaan, että nykyiset komitean jäsenten nimittämismenettelyt (päätöksen 74/325/ETY 4 artikla) ja toimikauden pituus (päätöksen 5 artikla) ovat riittävät eikä niitä tarvitse muuttaa.

Ehdotuksen *3 artiklan 3 kohdassa* otetaan huomioon tasa-arvonäkökohdat ja korostetaan tarvetta naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen heidän osuutensa työvoimasta huomioon ottaen. Siinä myös todetaan, että komitean eri tehtävien hoitamiseksi on katettava riittävällä tavalla kaikki tarvittavat taidot.

2.10 Komitean kokoukset

Kun otetaan huomioon ongelmat, joita on esiintynyt komission jäsenen osallistumisessa entisen neuvoa-antavan komitean kokouksiin (päätöksen 74/325/ETY 6 artiklan 1 kohta), päätösehdotuksen *6 artiklan 1 kohdassa* annetaan sosiaalipolitiikasta vastaavan komission pääosaston pääjohtajalle tehtäväksi toimia puheenjohtajana uuden komitean kokouksissa. Vähintään johtajan tasoisen komission edustajan osallistumisella (pääjohtajan estyessä) pyritään säilyttämään komitean kokouksissa asianmukainen poliittinen taso.

Komitean moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvittavien asiantuntijoiden osalta säädetään, että komitean puheenjohtaja ja kukin eturyhmä voivat kutsua – kohtuulliseksi määräksi katsotun – kaksi asiantuntijaa (niiden mahdollisten koordinoijien lisäksi, jotka eivät ole komitean jäseniä) (*6 artiklan 3 kohta*).

Nykyisen käytännön mukaan komitean täysistuntoihin kutsutaan järjestelmällisesti tarkkailijoita (esim. Bilbaon virastosta, Dublinin säätiöstä, pysyvästä neuvottelukunnasta). Päätösehdotuksen *6 artiklan 6 kohdassa* virallistetaan tämä käytäntö ja annetaan täydellinen luettelo tarkkailijoista, jotka voivat avustaa uuden komitean toiminnassa.

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 202 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt kuultuaan työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Työtapaturmilta ja ammattitaudeilta suojaaminen sekä työhygienia sisältyvät Euroopan yhteisön perustamissopimuksen tavoitteisiin.

2) Kaikkien talouden alojen tuotantomenetelmien perusteellinen muuttuminen sekä teknologian ja vaarallisten aineiden leviäminen ovat tuoneet esiin uusia ongelmia työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyden alalla.

3) Olisi säädettävä pysyvästä elimestä, jonka tehtävänä on avustaa komissiota työturvallisuutta, työhygieniaa ja työterveyshuoltoa koskevien toimien valmistelemisessa ja täytäntöönpanossa sekä helpottaa yhteistyötä kansallisten hallintoviranomaisten ja työntekijä- ja työnantajajärjestöjen välillä.

4) Kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvä neuvottelukunta perustettiin 6. syyskuuta 1956 pidetyssä neuvoston 36. istunnossa ja 9.–10. toukokuuta 1957 pidetyssä neuvoston 42. istunnossa tehdyillä päätöksillä. Neuvottelukunnan toimivaltuudet on vahvistettu kaivosteollisuuden turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan toimivaltuuksista ja työjärjestyksestä 9 päivänä heinäkuuta 1957 tehdyllä neuvoston päätöksellä[1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyllä asiakirjalla. Toimivaltuuksia laajennettiin kaivosteollisuuden turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan vastuualueen laajentamisesta kaikkeen vuoriteollisuuteen 27 päivänä kesäkuuta 1974 tehdyllä neuvoston päätöksellä 74/326/ETY[2].

5) Lisäksi työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 1974 tehdyllä neuvoston päätöksellä

[1] EYVL 57, 31.8.1957, s. 487.
[2] EYVL L 185, 9.7.1974, s. 18.

74/325/ETY[3], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyllä asiakirjalla, perustettiin tällainen pysyvä elin kaikkea taloudellista toimintaa varten, lukuun ottamatta kaivannaistoimintaa ja työntekijöiden suojelemista ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta.

6) Viime vuosina työmaailmassa ja Euroopan yhdentymisessä tapahtuneet huomattavat muutokset, erityisesti sosiaalipolitiikkaa koskevan pöytäkirjan sisällyttäminen Amsterdamin sopimukseen, sekä käynnissä olevan laajentumisprosessin avaamat uudet perspektiivit ovat pakottaneet tarkastelemaan kriittisesti ja rakentavasti neuvottelutoiminnasta saatuja kokemuksia ja tätä varten perustettuja elimiä Euroopan unionissa.

7) Tiedonannossaan työturvallisuutta, työhygieniaa ja työterveyttä koskevasta yhteisön ohjelmasta (1996–2000)[4] komissio korosti, että olisi järkeistettävä neuvoston säädöksillä perustettujen kahden komitean – työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean ja kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan – toimintaa yhdistämällä nämä komiteat, vähentämällä niiden jäsenmäärää ja luomalla niille yhteinen sihteeristö.

8) Komission tiedonannossa "Työn ja yhteiskunnan muutoksiin sopeutuminen: Yhteisön uusi työterveys- ja työturvallisuusstrategia vuosiksi 2002–2006"[5] todetaan, että yhteisön lainsäädännön tehokas täytäntöönpano edellyttää komission ja jäsenvaltioiden viranomaisten tiivistä yhteistyötä ja että yhteistyö paranisi ja yksinkertaistuisi, jos kaksi neuvoa-antavaa komiteaa yhdistettäisiin yhdeksi työterveyden ja työturvallisuuden neuvoa-antavaksi komiteaksi.

9) Vaikuttaisi suotavalta säilyttää työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean rakenne mutta tehdä sen toiminnan parantamiseksi tarvittavia mukautuksia. Lisäksi on syytä säilyttää kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan asiantuntemus ja kokemus siten, että kyseiseen neuvoa-antavaan komiteaan perustetaan pysyviä alakohtaisia työryhmiä.

10) Tämä uudistus olisi sisällytettävä uuteen päätökseen, jolla perustetaan ainoaksi neuvoa-antavaksi tahoksi työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea ja jolla kumotaan päätös 74/325/ETY.

11) Olisi myös kumottava kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan perustamisesta 6. syyskuuta 1956 pidetyssä neuvoston 36. istunnossa ja 9.–10. toukokuuta 1957 pidetyssä neuvoston 42. istunnossa tehdyt päätökset, kaivosteollisuuden turvallisuuden pysyvän neuvottelukunnan toimivaltuuksista ja työjärjestyksestä 9 päivänä heinäkuuta 1957 tehty EHTY:n ministerineuvoston päätös ja päätös 74/326/ETY,

---

[3] EYVL L 185, 9.7.1974, s. 15.
[4] KOM(95) 282 lopullinen, 12.7.1995, s. 18.
[5] KOM(2002) 118 lopullinen, 11.3.2002, kohta 3.3.1.4.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Perustetaan työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea, jäljempänä 'komitea'.

2 artikla

1. Komitean tehtävänä on avustaa komissiota työturvallisuutta, työhygieniaa ja työterveyttä koskevien aloitteiden valmistelemisessa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa.

   Tämä tehtävä koskee yksityisen ja julkisen sektorin kaikkia toimialoja, myös työntekijöiden suojelemista ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta, johon sovelletaan erityisäännöksiä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen nojalla.

2. Komitean tehtävänä on erityisesti

   a) vaihtaa saatavilla olevien tietojen perusteella näkemyksiä ja kokemuksia voimassa olevista tai suunnitelluista säännöksistä

   b) edistää yhteisen lähestymistavan muodostamista työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon alojen kysymyksissä sekä edistää asioiden asettamista tärkeysjärjestykseen yhteisön kannalta ja niiden toteuttamiseksi tarvittavia toimenpiteitä

   c) kiinnittää komission huomiota sellaisiin aloihin, joilla uuden tiedon hankkiminen ja asianmukainen koulutus- ja tutkimustoiminta vaikuttavat tarpeellisilta

   d) määritellä yhteisön toimintaohjelmien puitteissa

      – perusteet ja tavoitteet yrityksissä aiheutuvien työtapaturmien ja terveysriskien torjumista varten

      – menetelmät, joiden avulla yritykset ja niiden työntekijät voivat arvioida ja parantaa suojelun tasoa

   e) edistää Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston toiminnan täydennykseksi yhteisön toimenpiteistä tiedottamista kansallisille hallintoviranomaisille ja työntekijä- ja työnantajajärjestöille; näin helpotetaan yhteistyötä ja tuetaan aloitteita, joilla pyritään kokemusten vaihtoon ja menettelyohjeiden määrittelemiseen

   f) antaa lausunto yhteisön aloiteluonnoksista, joilla on vaikutusta työterveyteen ja työturvallisuuteen

   g) antaa lausunto Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston vuosiohjelmasta ja joka neljäs vuosi vahvistettavasta ohjelmasta.

3. Näiden tehtävien kehittämiseksi komitea tekee yhteistyötä johtavien työsuojelutarkastajien komitean ja kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean kanssa erityisesti tietoja vaihtamalla.

3 artikla

1. Komiteassa on jäsenvaltiota kohti kolme varsinaista jäsentä siten, että jokaisella jäsenvaltiolla on yksi oman hallinnon edustaja, yksi työntekijäjärjestöjen edustaja ja yksi työnantajajärjestöjen edustaja.

2. Jokaiselle varsinaiselle jäsenelle nimetään varajäsen.

   Varajäsen osallistuu komitean kokouksiin ainoastaan silloin, kun se jäsen, jonka varajäsen hän on, on estynyt, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Neuvosto nimittää komitean varsinaiset jäsenet ja varajäsenet, ja se pyrkii saavuttamaan työntekijä- ja työnantajajärjestöjen osalta komitean kokoonpanossa tasapuolisen edustuksen asiaan liittyvien eri taloudenalojen välillä sekä naisten ja miesten välillä, ottaen huomioon heidän osuutensa työvoimasta kyseisillä aloilla. Neuvosto valvoo, että eri tehtävien suorittamiseksi tarvittavat eri taidot ovat edustettuina.

4. Neuvosto julkaisee tiedoksi varsinaisten jäsenten ja varajäsenten luettelon *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

1. Varsinaisten jäsenten ja varajäsenten toimikausi on kolme vuotta. Sama jäsen voidaan nimittää uudeksi toimikaudeksi.

2. Toimikauden päätyttyä varsinainen jäsen ja varajäsen jatkavat tehtävässään siihen asti, kunnes heidän seuraajansa nimitetään tai toimikautensa uusitaan.

3. Toimikausi päättyy ennen kolmivuotiskauden päättymistä jäsenen erotessa tai asianomaisen jäsenvaltion ilmoittaessa, että jäsenen toimikausi päättyy.

   Jäsenen tilalle nimitetään toinen henkilö jäljellä olevaksi toimikaudeksi 3 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

5 artikla

1. Komitean jäsenet ovat jakautuneet kolmeen eturyhmään: jäsenvaltioiden hallinnon, työntekijäjärjestöjen ja työnantajajärjestöjen edustajiin.

2. Kukin eturyhmä valitsee jäsenistään tiedottajan.

3. Kukin eturyhmä nimeää koordinoijan, joka osallistuu komitean, valiokunnan ja eturyhmän kokouksiin.

4. Komitean toiminnan organisoimiseksi perustetaan valiokunta, jossa on komission yksiköistä kaksi edustajaa ja kustakin eturyhmästä tiedottaja ja koordinoija.

6 artikla

1. Komitean puheenjohtajana toimii sosiaalipolitiikasta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja ja poikkeuksellisesti hänen estyessään joku hänen nimeämistään kyseisen pääosaston johtajista. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin.

2. Puheenjohtaja kutsuu komitean koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä.

3. Puheenjohtaja voi omasta aloitteestaan kutsua enintään kaksi asiantuntijaa osallistumaan komitean kokoukseen.

   Kullakin eturyhmällä voi olla apunaan enintään kaksi asiantuntijaa edellyttäen, että ryhmä on ilmoittanut asiasta puheenjohtajalle vähintään kolme päivää ennen komitean kokousta.

4. Komitea voi perustaa työryhmiä, joiden puheenjohtajana on komitean jäsen. Kussakin työryhmässä on kolme asiantuntijaa kustakin eturyhmästä.

   Työryhmät voivat olla luonteeltaan pysyviä, jotta alakohtaisia erityiskysymyksiä voidaan käsitellä säännöllisesti.

   Työryhmien puheenjohtajat esittävät ryhmänsä työn tulokset komitean kokouksessa raportin muodossa.

5. Komission yksiköiden edustajat, joiden alaan asia kuuluu, osallistuvat komitean ja työryhmien kokouksiin.

   Komission yksiköt huolehtivat komitean ja työryhmien sihteeristötehtävistä.

6. Komitean kokouksiin voivat osallistua seuraavat tarkkailijat:

   – Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston johtaja

   – Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön johtaja

   – yksi edustaja eturyhmää kohti Euroopan talousalueen jäsenvaltioista.

   Puheenjohtaja voi valiokunnan puoltavan lausunnon jälkeen antaa muille tarkkailijoille luvan osallistua yhteen tai useampaan komitean kokoukseen.

7 artikla

1. Komitea on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa sen jäsenistä on läsnä. Ainoastaan jäsenet osallistuvat äänestyksiin.

2. Komitean lausunnot on perusteltava. Lausunnoista päätetään asianmukaisesti annettujen äänten ehdottomalla enemmistöllä; pyydettäessä lausuntoon on liitettävä vähemmistön mielipiteet kirjallisina.

3. Komitea voi käyttää nopeutettua päätöksentekomenettelyä, johon sovelletaan 1 ja 2 kohdassa annettuja edellytyksiä soveltuvin osin.

8 artikla

Komitea vahvistaa komission lausunnon saatuaan työjärjestyksensä, jossa määritellään sen toimintaa koskevat käytännön säännöt ja etenkin nopeutettua päätöksentekomenettelyä koskevat säännöt ja johtavien työsuojelutarkastajien komitean ja kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean kanssa tehtävää vahvistettua yhteistyötä koskevat säännöt. Työjärjestys toimitetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

9 artikla

Komitean jäsenet eivät saa ilmaista komitean tai työryhmien työskentelyn kautta saamiansa tietoja, jos komissio ilmoittaa heille, että pyydetty lausunto tai esitetty kysymys on luonteeltaan luottamuksellinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 287 artiklan soveltamista.

Tällaisessa tapauksessa ainoastaan komitean jäsenet ja komission yksiköiden edustajat osallistuvat kokoukseen.

10 artikla

Kumotaan kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan perustamisesta 6. syyskuuta 1956 pidetyssä neuvoston 36. istunnossa ja 9.–10. toukokuuta 1957 pidetyssä neuvoston 42. istunnossa tehdyt päätökset, kaivosteollisuuden turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan toimivaltuuksista ja työjärjestyksestä 9 päivänä heinäkuuta 1957 tehty EHTY:n ministerineuvoston päätös ja päätös 74/326/ETY.

11 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Tehty Brysselissä [...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

RAHOITUSSELVITYS

1. TOIMENPITEEN NIMI

Työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean perustaminen

2. BUDJETTIKOHTA / -KOHDAT

A-2531 Työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea

A-2530 Kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvä neuvottelukunta

3. OIKEUSPERUSTA

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 202 artikla; neuvoston päätöstä odotetaan vuonna 2003.

4. TOIMENPITEEN KUVAUS

4.1 Yleistavoite

Komissio on esittänyt useaan otteeseen vaatimuksen, että työterveys- ja työturvallisuusalalla toimivien kahden neuvoa-antavan komitean (työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antavan komitean sekä kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan) toimintaa olisi järkeistettävä yhdistämällä nämä kaksi komiteaa, vähentämällä niiden jäsenmäärää sekä antamalla niille käyttöön yhteinen sihteeristö. Tällä ehdotuksella pyritään luomaan yksi neuvoa-antava taho, joka hoitaa kahden nykyisen komitean tehtävät ja käsittelee kaikkia työterveys- ja työturvallisuusalaan liittyviä kysymyksiä, joihin komissio voi joutua puuttumaan.

4.2 Toimenpiteen kesto ja sen uusimista tai voimassaolon jatkamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Ei määritelty

5. MENOJEN JA TULOJEN LUOKITUS

5.1 Pakollinen/ei-pakollinen

Ei-pakolliset menot

5.2 Jaksotetut/jaksottamattomat määrärahat

Jaksottamattomat määrärahat

5.3 Tulolaji

Oletettu tulolaji: ei ole

6. MENO-/TULOLAJI

100 % tarvittavista henkilöstö- sekä kokous- ja seminaarikuluista

7. RAHOITUSVAIKUTUKSET

Ei vaikutusta toimintamenoihin; hallintomenoja käsitellään kohdassa 10.

8. PETOSTENVASTAISET TOIMENPITEET

Menot suoritetaan tavanomaisten hallinnollisten sääntöjen mukaan, jotka koskevat kokouksiin kutsuttujen asiantuntijoiden kulujen maksamista.

9. KUSTANNUSTEHOKKUUSANALYYSI

9.1 Määrälliset erityistavoitteet ja kohderyhmät

Luodaan työterveys- ja työturvallisuusalalle yksi neuvoa-antava komitea, joka hoitaa kahden nykyisen komitean tehtävät laajennetuissa puitteissa.

Vähennetään jäsenten kokonaismäärää ja yhdistetään tehtävät yhden toiminnallisen rakenteen alle; tarkoituksena on hyödyntää käytössä olevia resursseja tehokkaammin.

9.2 Toimenpiteen perustelut

Viime vuosina työmaailmassa tapahtuneet huomattava muutokset sekä käynnissä olevan laajentumisprosessin avaamat uudet perspektiivit ovat pakottaneet tarkastelemaan kriittisesti ja rakentavasti neuvottelutoiminnasta saatuja kokemuksia ja tätä varten perustettuja elimiä Euroopan unionissa.

Työterveys- ja työturvallisuusalan luonne edellyttää kolmikantaista neuvotteluelintä Euroopan unionin tasolla. Sen ansiosta kaikki asiaan liittyvät tahot voivat käydä avointa julkista keskustelua alalla toteutettavan yhteisön politiikan suurten linjojen määrittelystä.

Uusien jäsenvaltioiden liityttyä muut seikat pysyisivät ennallaan, mutta nykyisten komiteoiden jäsenmäärä lisääntyisi huomattavasti, mikä johtaisi ylisuuriin rakenteisiin ja lisäisi tehottomuusriskiä.

9.3 Toimenpiteen seuranta ja arviointi

Komitean tehtävänä on valmistella lausuntoja komissiolle.

9.4 Yhdenmukaisuus rahoitusohjelman kanssa

Säädetyt toimenpiteet sisältyvät työllisyyden pääosaston rahoitusohjelmaan.

10. HALLINTOMENOT (YLEISEN TALOUSARVION PÄÄLUOKKA III, OSA A)

10.1 Vaikutus henkilöstön määrään

Henkilöstön laji		Toimenpiteen hallinnointiin osoitettava henkilöstö		Jakauma		Kesto
		Vakituinen henkilöstö	Väliaikainen henkilöstö	Asian-omaisen PO:n tai yksikön olemassa oleva henkilöstö	Lisähenkilöstö	
Virkamiehet tai väliaikaiset toimihenkilöt	A	1 + 0,5= 1,5		1,5		Ei määritelty
	B	1		1		Ei määritelty
	C	1,5		1,5		Ei määritelty
Muu henkilöstö						
Yhteensä		4,0		4,0		

Nykyisissä komiteoissa on tällä hetkellä kummassakin edellä esitetty henkilöstömäärä.

10.2 Muiden toiminnasta aiheutuvien toimintamenojen supistuminen

Nykyisten kahden komitean toimintaa rahoitetaan kahdesta budjettikohdasta: A-2531 (neuvoa-antava komitea) ja A-2530 (pysyvä neuvottelukunta); kokonaismäärärahat ovat 785 000 euroa (385 000 euroa budjettikohtaan A-2531 ja 400 000 euroa budjettikohtaan A-2530).

Kun luodaan yksi komitea, joka ottaa hoitaakseen kahden nykyisen komitean tehtävät, otetaan käyttöön vain yksi budjettikohta (A-2531), ja toimintamenot supistuvat huomattavasti.

Arvioiden mukaan komitea pitää vuodessa kolme täysistuntoa (kutakin täysistuntoa edeltää eturyhmien kokous), kolme eturyhmien kokousta, kuusi komitean toiminnan koordinoinnista vastaavan valiokunnan kokousta ja keskimäärin 36 työryhmän kokousta (18 työryhmää); kokonaismenot ovat 683 850 euroa vuodessa budjettikohdasta A-2531.

€

Budjettikohta	Summa	Laskutapa
A-2531 Työturvallisuuden, työhygienian ja työterveyshuollon neuvoa-antava komitea	608 850 €	❖ **3 täysistuntoa vuodessa** Kukin kokous: – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 30 työmarkkinaosapuolten edustajaa = 27 000 € – 750 € (keskimääräiset matkakulut) x 15 hallitusten edustajaa = 11 250 € – 150 € (lisäpäiväraha edeltävän päivän kokousta varten) x 30 työmarkkinaosapuolten edustajaa = 4 500 € – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 11 asiantuntijaa (2 eturyhmää kohti = 6 + 2 puheenjohtajaa kohti + 3 eturyhmien koordinoijaa) = 9 900 € – 150 € (lisäpäiväraha edeltävän päivän kokousta varten) x 11 työmarkkinaosapuolten asiantuntijaa = 1 650 € Yhteensä 54 300 € x 3 kokousta = **162 900 €** ❖ **3 eturyhmien kokousta vuodessa** Kukin kokous: – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 30 työmarkkinaosapuolten edustajaa = 27 000 € – 750 € (keskimääräiset matkakulut) x 15 hallitusten edustajaa = 11 250 € – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 9 asiantuntijaa (2 eturyhmää kohti = 6 + 3 eturyhmien koordinoijaa) = 8 100 € Yhteensä 46 350 € x 3 kokousta = **139 050 €** ❖ **6 valiokunnan kokousta vuodessa** Kukin kokous: – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 2 työmarkkinaosapuolten tiedottajaa = 1 800 € – 750 € (keskimääräiset matkakulut) x 1 hallitusten edustajien tiedottaja = 750 € – 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 3 eturyhmien koordinoijaa = 2 700 € Yhteensä 5 250 € x 6 kokousta = **31 500 €** ❖ **36 työryhmien kokousta vuodessa** Kukin kokous:

		– 900 € (keskimääräiset menot, sis. matkakulut + päivärahat) x 6 työmarkkinaosapuolten edustajaa = 5 400 € – 750 € (keskimääräiset matkakulut) x 3 hallitusten edustajaa = 2 250 € Yhteensä 7 650 € x 36 kokousta = **275 400 €** Näin saadaan kustannusarvioksi **608 850 €** budjettikohdasta A-2531.
Yhteensä	608 850 €	

Kaikki osastoon A2 liittyvät menot katetaan vuosittaisista toimintamäärärahoista.